

Fr. Gerard Timoner OP, Magist. Ord.

Homília – Évközi 11. vasárnap, 2021. június 13.

Fordította: Petres E. Lúcia OP

Itt vagyunk együtt ezen az eucharisztikus ünneplésen, a hálaadás közös alkalmán, hogy együtt adjunk hálát az Istennek és magasztaljuk őt a kegyelemért, hogy Magyarországon immár nyolc évszázada jelen van a domonkos prédikáció. Hogy egy misztikust idézzek: *gondolkodni annyira, mint hálát adni*. És valóban, amikor az elmúlt 800 év számtalan áldására és kegyelmére gondolunk, csak hálásak lehetünk!

Az Úr 2021. esztendeje a jubileumok gondviselészerű egybeesésének az éve. Idén ünnepeljük Szent Domonkos halálának, azaz örök életre születésének 800. évfordulóját, valamint a Szent Domonkos által összehívott első két általános káptalan 800. évfordulóját is. Az 1221-es általános káptalan után a testvérek szétszéledtek egész Európa területére, hogy a Rend első tartományait megalapítsák. Így abban az esztendőben, amikor Szent Domonkos égi születésnapját ünnepeljük, egyszersmind a Rend tartományainak a megszületését is ünnepeljük. Azon testvérek egyiket, akit Szent Domonkos azzal bízott meg, hogy a szent prédikáció művét meghonosítsa, Magyarországi Boldog Pál vértanú volt. Pál és társai voltak azok, akik Szent Domonkos azon álmát megvalósították, hogy a kunoknak prédikáljon. Mint tudjuk, Magyarországi Boldog Pál és társai prédikációját elhallgattatta később a vértanúság. Ferenc pápa azt mondja a Domonkos Családnak írt, *Praedicator Gratiae* című levelében, hogy ez a vértanúság már önmagában is a prédikáció egy rendkívüli beszédes formája.

Mi teszi azonban ezt a jubileumot annyira sajátossá? Vajon a hosszú élet önmagában elég ok arra, hogy ünnepeljük? Ha a túlélés és a hosszú élet lenne az évfordulók ünneplésének egyetlen oka, akkor a bálnák és kagylók több száz évig tartó élete fontosabb lenne, mint egy emberi élet. Vajon valóban fontos az éveket számolni? Valaki egyszer igen bölcsen azt mondta, hogy *nem minden számít, ami megszámlálható; és nem minden számlálható meg, ami számít*. A szeretet, az elköteleződés és a hivatás az, ami igazán számít; mégis, egyiket sem lehet számokban kifejezni, mert nem megszámlálhatóak. Ennek ellenére ma nyolcszáz évet számolunk, Isten mérhetetlen kegyelmének nyolcszáz évét. Ma a legfiatalabb domonkos testvér itt Magyarországon 39 éves. Ám mindannyian elmondhatjuk: **Mi 800 évesek vagyunk!** Ma összesen 14 domonkos testvér, 48 domonkos nővér és 120 világi domonkos van Magyarországon. Együtt azonban elmondhatjuk: *Többezren vagyunk prédikátorok az egész világon! Amikor az „én” átváltozik, és „mi” lesz belőle, akkor az identitásunk kitágul!*

Olyan igazán csodálatos, ahogyan valami egész kicsi valóban nagyra tud növekedni. Ezekiel próféta elmondja nekünk, hogy Isten egy kis hajtást terebélyes fává tud tenni. Jézus ezt az evangéliumban egyértelműsíti: az Isten országa olyan, mint egy mustármag, kisebb minden más magnál, de minden kerti veteménynél nagyobbra nő meg. Az Isten országa egy kicsi, emberi, törékeny valóság. Személyekből áll, akik nem saját erejükre és hatalmukra, hanem Isten hatalmas szeretetére és irgalmára hagyatkoznak. A mag képe világosan kifejezi az egészen aprócska mag és az általa létrehozott nagyság közötti csodálatos ellentét misztériumát. Hasonló szemlélettel azt mondhatjuk, hogy a Rend jelenléte itt Magyarországon nem mérhető a testvérek jelenleg alacsony létszámában. A Rend prédikációja itt Magyarországon, vagy akár az egész világon, annak mércéjével kell mérhető legyen, hogy Isten kegyelme milyen mértékben alakítja

át fokozatosan mind a prédikátorokat, mind pedig az embereket, akik rajtuk keresztül hallják meg az Isten Igéjét. Saját kevéske erőnk egyértelműen kevésnek bizonyul a világ problémáival szembesülve, ám ha Isten szolgálatába állítjuk, hasznossá válik és értelmet nyer. Nem szabad elfelejtenünk, hogy Isten szeretetének a csodája az, aminek köszönhetően minden elvetett jó mag kicsírázik és szárba szökken. Isten szeretetének ez az átalakító szeretete van mai jubileumi ünneplésünk középpontjában.

Amikor imádkozunk, akkor felemeljük az Úrhoz mindazokat, akiket a szívünkben hordozunk. Imádságunk szívében, középpontjában mindig ott fogjuk találni a számunkra kedves személyeket – ezért olyan szívmengető hallani, ha valaki azt mondja nekünk: *imádkozok érted*. És amikor mások kérik a mi imáinkat, tulajdonképpen arra kérnek, hogy adjunk helyet nekik imádságunk szívében. Ezért van az, hogy János evangéliumának egyik legmeghatóbb része Jézus főpapi imája, ahol így halljuk Jézust imádkozni: „Nem csak értük könyörgök, hanem azokért is, akik szavukra hinni fognak bennem, hogy mindnyájan egy legyenek, amint te Atyám bennem van, és én Benned vagyok, úgy legyenek ők is mibennünk, s így megtudja a világ, hogy te küldtél engem.” Valóban felemelő és bátorító felfedezni azt, hogy **ott vagyunk Jézus imádságának a szívében, a középpontjában!** Hasonlóképpen, ahogyan az Egyház imádkozik és amiért imádkozik, elárulja nekünk, hogy mi fontos az Egyház számára, mit hordoz a szívében. Ebben az értelemben fejezte ki Ferenc pápa a Domonkos Családhoz való közelségét. A *Praedicator Gratiae* című levelében, melyet Szent Domonkos ereklyéi átvitelének idei ünnepe kapcsán írt a Rendnek, a Szentatya ezekkel a szavakkal zárta sorait: „A Bolognában öt évvel ezelőtt tett látogatásom során megadatott számomra az a kegyelem, hogy néhány pillanatot imában tölthessek el Szent Domonkos sírja előtt. Különösen is imádkoztam a Prédikátorok Rendjéért, kérve tagjai számára a kegyelmet, hogy tartsanak ki hűségben alapítójuk karizmája mellett, és amellet a csodálatos hagyomány mellett, melynek mindannyian örökösei. Megköszönve Szent Domonkosnak mindazt a jót, amit fiai és leányai ma végbe visznek az Egyházban, azt kértem különleges ajándékként, hogy növekedhessen a papi és szerzetesi hivatások száma. Adja Isten, hogy a jubileumi év ünneplése bőséges kegyelemesőt hullasson a prédikátor testvérekre és az egész Domonkos Családra, és hozza meg az evangélium új tavaszát.”

Hasonlóképpen szeretném én is felajánlani imádságomat a magyarországi Domonkos Családnak:

Urunk, Istenünk, a világ teremtője és minden élet szerzője, 800 évvel ezelőtt úgy tetszett Neked, hogy Szent Domonkost hazahívd az örökkévalóságba, és meghonosítsd a Szent Prédikáció művét Magyarországon.

O Spem Miram!

Urunk, Te magad vagy a csodás reménység, melyet Szent Domonkos megígért nekünk, Te vagy állandó társunk a szent szolgálatban, hogy szórjuk Igéd magvait és segítsük növekedését minden földön, túl a tengeren és túl saját koncepcióink horizontján.

Most, amikor e kettős jubileumot ünnepeljük, e kettős születésnapot, Szent Domonkos égi születését, és a *Sacra Praedictio* magyarországi születését, táplálj bennünket Urunk és engedj kétszeresen betelni a Szentlélekkel, hogy így egy új pünkösödöt tapasztalhassunk meg – Isten hatalmas erejének és cselekedeteinek megújult hirdetését,

és újra fellángoló elköteleződést küldetésünk, a lelkek üdvösségén való fáradozás mellett.

Áldd meg Urunk itt Magyarországon a testvéreket, a nővéreket és az egész Domonkos Családot, ajándékozd meg őket egészséggel, boldogsággal és életszentséggel. Vezesd őket te, hogy egyre jobban szolgálhassák a te népedet; gyűjtsd őket magad köré, hogy mindörökké magasztaljanak és hálát adjanak Neked! Ezt kérjük Tőled Atyánk, Mária közbenjárására, Jézus nevében. Ámen.